

شرایط غیر انسانی که زنان پناهجو از آن رنج می برند باید پایان یابد:

جهانی بدون مرز

”ای کاش مجبور نبودم در باره آن صحبت کنم. ای کاش می توانستی درون مرا نگاه کنی و ببینی بر سر من چه آمده است.”

این را یک زن پناهجویی که سرانجام به کمپ پناهجویان در کاله فرانسه رسید تا از آنجا به انگلستان برود، می گوید. او آنچه را که در هنگام عبور از صحرای بزرگ آفریقا بر سرش آمده است چنین بازگو می کند: ”برخی اوقات مردان را بزور از کانتینر بیرون می آوردند و آنها را مجبور می کردند که به پشت بخوابند. یک چراغ پرنور به چشمانشان می انداختند که نتوانند ببینند، و بعد به ما زنان تجاوز می کردند. به همه ما”

بعد از اینکه او به لیبی رسید و زندانی شد، باز هم مورد اذیت و آزار جنسی قرار گرفت. ”بسیاری اوقات مردان ناگهان به اتاق آنها هجوم آورده، یکی از زنان را انتخاب می کردند. آنها هر کاری که می خواستند با او انجام می دادند.” گاردین 9 مارس 2017،

اما این پایان کار نیست. زنان پناهجو با عبور از مرز اروپا از اذیت و آزار و سوء استفاده های جنسی رها نمی شوند، بلکه تا هنگامیکه یک ”زن پناهجو” باقی می ماند این اذیت و آزارها و سوء استفاده های جنسی به اشکال مختلف و برخی اوقات به زشت ترین شکل خود ادامه می یابد.

در کمپ پناهجویی دانکرک در شمال فرانسه جایی که پناهجویان در انتظارند تا از آنجا بتوانند خود را به انگلستان برسانند، ”اذیت و آزار جنسی، خشونت و تجاوز بیش از اندازه معمول است. کودکان مورد اذیت و آزار قرار می گیرند، به زنان تجاوز می شود و آنها را مجبور می کنند که تا با بدنشان مصرف انتقالشان را بپردازند.” گاردین 7 مه 2017

به گفته همان منبع، این ارزیابی توسط دیگر کارکنان کمپ مثل داوطلبان کمک به پناهجویان، دکتران و پرستاران و همچنین دیگر پناهجویان و دیگر کارکنان مورد تأیید قرار گرفته است. قاچاقچیان کودکان و زنان را در کمپ مجبور می کنند که در عوض گرفتن کمپل، غذا و یا پیشنهاد انتقال به انگلستان، با آنها و یا فرد دیگری بخوابند.

زنان و کودکان چه در ترکیه و لیبی باشند و یا جای دیگری در آفریقا و یا در اروپا، همیشه مورد آماج قرار می گیرند. زنان سوری که مجبور شدند به ترکیه، لبنان یا اردن فرار کنند با حوادث بی شماری از اذیت و آزار روبرو بوده اند، بیشتر آنان یا زنان تنها هستند و یا با فرزندانشان از جمله دختران جوانشان سفر کرده اند. مریم یک زن سوری که در لبنان زندگی می کند می گوید که ”اذیت و آزار (زنان پناهجو) یک مشکل بزرگ در لبنان است، اینکه ازدواج کرده باشی و یا مجرد باشی فرقی نمی کند، همیشه مورد اذیت و آزار قرار می گیری. به همین دلیل است که ما نگران فرزندانمان هستیم. دختری دارم که 16 ساله است، من بیم دارم که او را حتی به نزدیک ترین مغازه برای خریدن چیزی بفرستم.” از سایت عفو بین الملل (International Amnesty.org)

خبرهای فزاینده ای از حوادث خشونت خانگی و استثمار جنسی گسترده علیه زنان در کمپ های پناهجویی در اردن گزارش شده است، اگر چه زمانی که به آنها تجاوز می شود اساساً سکوت می کنند و تجاوز را گزارش نمی کنند.

اخیراً گزارشی در رسانه ها منتشر شده که اجساد 26 زن و دختر نیجریه ای که قصد رفتن به اروپا را داشته اند در دریای مدیترانه توسط گشت های ساحلی ایتالیا پیدا شده اند. این زنان احتمالاً قربانیان قاچاق انسان بوده اند که هر ساله دهها هزار زن را از آسیا و آفریقا به اروپا منتقل می کنند تا آنها را به تن فروشی وا دارند. به گفته ”سازمان بین المللی برای مهاجران IOM-تعداد قربانیان قاچاق سکس که امسال به ایتالیا انتقال داده شده اند نسبت به سه سال پیش هشت برابر شده است.

خشونت علیه زنان پناهجو از کشورهای فقیر نتیجه مستقیم شیوه ای است که جهان سازماندهی شده است. جهان به کشورهای قدرتمند امپریالیستی و کشورهای تحت ستم تقسیم شده است. کشورهای قدرتمند با توسل به نیروی نظامی و از طریق سیاسی و فشارهای اقتصادی و دیگر شیوه ها از این تقسیم بندی ناعادلانه که پاتریارکی و مردسالاری بخش جدایی ناپذیر کل آن سیستم است، محافظت می کند.

در سال 2015 نام حدود ده و نیم میلیون زن و دختر پناهجو که مجبور به ماندن در مناطق درگیری بودند، توسط سازمان ملل ثبت شده است. زمانی که تنها و یا همراه با خانواده خود از جنگ هایی گریختند که توسط قدرتهای امپریالیستی بیا شده بود. بسیاری از آنها در طول سفرشان و به هنگام رسیدن به مقصد در معرض خشونت قرار گرفتند.

سیاستهای کنونی کشورهای امپریالیستی در مورد پناهجویان موجب ضعف و شکنندگی و بی امنیتی چند جانبه بخصوص زنان شده است. آنان با زور، اجبار به تن فروشی، اذیت و آزار، سوء استفاده مداوم جنسی، بردگی جنسی و اشکال مختلف مواخذ روبرو بوده اند.

سیاستهای غیر انسانی آمریکا، بریتانیا، استرالیا و دیگر کشورهای اروپایی علیه پناهجویان و مهاجرین باعث مرگ دهها هزار پناهجو شده است و بستن مرزهایشان باعث ایجاد کمپ هایی در کاله، دنکرک و همچنین در لیبی، جزیره مانوس (واقع در گینه نو)، نائورو و دیگر بخش های جهان با شرایط هولناک شده است. در این میان زنان و دختران در شکننده ترین موقعیت قرار گرفته و مستقیماً آماج خشونت، اذیت و آزار جنسی، قاچاق سکس و استثمار جنسی واقع شده اند.

به مناسبت 25 نوامبر روز مبارزه با خشونت علیه زنان ما با صدای بلند اعلام می کنیم که این شرایط غیر انسانی که زنان پناهجو از آن رنج می برند باید خاتمه یابد. شرایط بوضوح جهانی بدون مرز را طلب می کند. ضرورت تعهد و عزم ما در مبارزه برای چنین جهانی، جهانی که در آن هیچ زن و هیچ انسانی تحت ستم و استثمار نباشد و مورد خشونت و تبعیض قرار نگیرد، شدیداً احساس می شود.

پناهجویان و مهاجرین برای جهانی بدون مرز (افغانستان - ایران)

نوامبر 2017